

i členové obecních zastupitelstev, rad a komisí u výkonu svých práv členských, vyplývajících z této jejich funkce, jsou nositeli subj. práv jazykových vůči autonomní korporaci nebo sboru, jehož členy jsou, že tedy sluší je i v této jejich funkci a v této relaci naproti obecnímu úřadu, pokud se týče sboru, pokládati za stranu po rozumu jazykového zákona. Že ustanovení 2. odstavce § 3 jaz. zák. není zbytečným ve srovnání s 1. odstavcem téhož §, svědčí i úvaha, že pojem »podání«, jehož se používá v 1. odstavci, není v zákoně vůbec přesně vymezen a sotva lze pokládati, jak dovozuje stížnost, za nepochybné, že pod pojem ten sluší zahrnovati i návrhy a podněty učiněné ve schůzích a poradách autonomních útvarů členy zmíněných útvarů. Nss také, jak zřejmo z odůvodnění připojeného k nál. Boh. A 8076/29, čerpal svůj právní názor o postavení strany členů obecního zastupitelstva u výkonu práv členských právě z ustanovení 2. odstavce § 3 jaz. zák., v němž spatřuje výron všeobecné zásady ovládající právo jazykové, že člen obecního zastupitelstva, pakli hájí svá práva členská, vyplývající z této jeho funkce, má postavení strany po rozumu jazykového práva a to i tehda, když je zván do schůzí obecního zastupitelstva, tedy i v těch relacích jeho vůči obci, kde nelze mluvit o vznášení podání k obecnímu úřadu. Tato úvaha zřejmě mluví proti důvodnosti námítky stěžující si obce, že odstavec 2 § 3 byl by zbytečným, kdyby se přiznávalo členům obecního zastupitelstva postavení strany.

Pakli podle hořejších úvah vyplývá zásadní myšlenka o postavení strany členů obecního zastupitelstva, pokud jsou zváni do schůzí obecního zastupitelstva, již z ustanovení § 3 odst. 2 jaz. zák., netřeba se zabývatí již námítkou stížnosti, že ustanovení čl. 91 jaz. nař., o které ostatně ani žal. úřad své rozhodnutí neopírá, mluví proti postavení zastupců obce jako stran.

Ze všech hořejších úvah dospěl nss k závěru, že nelze shledati nezákonným výrok žal. úřadu, schvalující v cestě instanční příkaz politického úřadu, aby stěžující si obec zvala české členy obecního zastupitelstva, rady a komisí ke schůzím pozvánkami v jazyku státním a opřený o ustanovení čl. 72 odst. 2 jaz. nař. Pak ovšem není ani nezákonným důsledek, který z toho byl vyvozen úřadem, že totiž bylo usnesení obecního zastupitelstva, odporující platným předpisům jazykovým, zrušeno a výkon jeho podle § 102 obec. zřiz. česk. zastaven.

Č. 9217.

Obecní poplatky: Lze stočné předepsati z domu, z něhož se stoka odvádí přímo do řeky?

(Nález ze dne 27. dubna 1931 č. 8011/29.)

V ě c: Adolf F. a Josef S. ve V. proti okresní správní komisi ve V. o stočné.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušují pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutí zamítnuta byla v pořadí instančním odvolání st-lů proti předpisu poplatku za používání obecních stok za domy čp. . . . ve V. pro léta 1926, 1927 a 1928.

O stížnostech do těchto rozhodnutí podaných uvážil nss takto:

Jest nesporno, že se odvádějí splašky z domů č. p. . . vlastní soukromou stokou přímo do říčky M. Žal. úřad stojí na stanovisku, že M. jest integrující součástí kanalisace obce V., poněvadž slouží ať přímo ať nepřímou k odvádění splašek z převážné části realit a pozemků městského území, a obec svým nákladem pečuje o čištění jejího koryta. Stížnosti proti tomu namítají, že řeka M., i když snad po stránce technické má funkci stoky, není po právu obecní stokou, a poněvadž pravidla dávková předpokládají připojení na stoku obecní a analogické rozšiřování jich není přípustno, že nemůže za používání říčky M. býti vybírán poplatek stanovený za používání obecních stok; vybírání příspěvku na úhradu nákladů za používání řeky M. vyžadovalo by pak zvláštního zákonného podkladu.

Nss musil dáti stížnostem za pravdu.

Sporný poplatek byl předepsán na základě pravidel schválených výnosem zsv-u z 27. ledna 1923. Pravidla ta označují v úvodě poplatky jimi upravené jako »Gebühren für die Einmündung von Hauskanälen und Hausrohrleitungen in die Gemeindekanäle und für die Benützung der letzteren.« Paragraf 2. upravuje povinnost k placení poplatku za používání obecních stok, ukládá sice povinnost tu »den Besitzern aller im Gebiete der Stadt an die Gemeindekanalisation angeschlossenen Gebäude«. Slovem »Gemeindekanalisation« nelze však rozuměti nic jiného nežli »Gemeindekanäle«, jak plyne jednak z cit. úvodu pravidel, jednak z úvahy, že slovem tím, — nemají-li pravidla ta býti v rozporu se vzornými pravidly vl. nař. č. 143/22 a tedy pro nedostatek schválení vládou neplatná, — nemůže býti rozuměno nic jiného, nežli co stanoví tato pravidla vzorná, jež mluví o budovách »v obvodu obce k obecním stokám připojených«. Předpokladem dávkové povinnosti jest tedy připojení budovy k obecní stoce. Jest to v souhlasu s § 28 obec. fin. nov. č. 329/21, který připouští zavedení poplatků pouze za užívání zařízení obcí v zájmu veřejném zřízených a udržovaných. Poplatková povinnost předpokládá tedy užívání kanalisačního zařízení, jež obcí bylo zřízeno a jí jest udržováno ve smyslu § 22 odst. 4 stav. řádu pro Čechy. Za takové zařízení obcí zřízené nelze však pokládati přirozený vodní tok; i když fakticky se ho používá k odvedení splašek, a fakticky tedy hlavní stoku obecní nahraňuje, není přece zařízením, které by obcí bylo zřízeno, a nenabývá této povahy ani tím, že obec svým nákladem pečuje o jeho čištění. Obec neposkytuje používání nějakého svého zařízení, a není tu proto ani důvodu k požadování nějaké úplaty. Analogické použití pravidel o poplatcích za používání obecních stok na daný případ není pak vzhledem k zásadě § 111 odst. 1 úst. listiny přípustno.

Nejsou tudíž nař. rozhodnutí v souhlasu s předpisy zákonnými a bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 9218.

Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í: Soudce, který požíval soudcovského přídatku podle zák. č. 290/24, byl převeden do platů podle zák. č. 103/